

NR 1 1993

FRÅN STYRELSEN

Vi har nu lagt år 1992 till handlingarna - ett år där vi kan glädjas åt ökat medlemsantal och bra deltagande i våra sommarträffar.

Så har då också den eviga gåtan om vad våra båtar heter - OE36 eller OE36 Crown - fått en förklaring. Sten Bryckers historik har klargjort att "Crown"-begreppet är ett marknadsföringsepitet och att alla båtägare får använda vilket som helst av namnen. Styrelsen kommer därför att framlägga ett förslag på årsmötet om att det är fritt för alla att sätta en krona i seglet. OE-klubben kommer också att meddela detta till SXX och be dem att inte längre skilja mellan de två båttyperna i sin matrikel.

På tal om årsmötet, så äger det rum den 2 april på Arlanda flygplats. Tidigare år har vi sett på aktiviteter där andra gjort jobbet - i år är det vi själva som står för underhålningen. Det blir med andra ord "hands on" i år. Alla har vi en rund, röd burk ombord, som finns där år ut och år in utan att vi - tack och lov - behöver använda den. Vi får därför ingen träning på att använda burken, dvs. båtens brandsläckare. Vid årets årsmöte får Du chansen att under sakkunskap ledning prova på att släcka brasor. Utnyttja detta tillfälle till ökad brandsäkerhet ombord.

Vi får också en beskrivning av ett nytt förbandssystem, som styrelsen har för avsikt att till sommaren kunna erbjuda till OE-klubbens medlemmar. Jimmy, som utbildar säkerhetspersonal på Arlanda, arbetar med att ta fram en praktisk ombordförpackning med bl.a. ett helt nytt antiseptiskt förbandsmaterial. Han kommer att berätta om hur man med detta på ett mycket enkelt sätt förbinder sår och visar även ett förband för brännskador som ger snabb läkning och lämnar minimala men.

OE-klubbens försäljning

Fotoplanscher OE32 och OE36 finns på lager. Fotografiskt papper i storlek 50×70 cm (i rulle). Pris: 150 kr.

Bygghandböcker OE29, OE32, OE33, OE36 och OE38. Pris: 250 kr/st.

Beställ genom Biörn eller Karl-Erik!

OE YACHT CLUB OF SCANDINAVIA

Styrelse för 1992

Biörn Johansson - ordförande	08-712 10 77
Jimmy Haglund - kassör	08-659 87 03
Leif Jonsson - klubbmästare	08-774 61 01
Karl-Erik Andersson - sekreterare	08-774 63 13
Bengt Guvå - ledamot	08-550 626 49
Leif Jansson - ledamot	08-532 550 44
Ove Setterlund - ledamot	08-560 321 06

Föreningens adress

Biörn Johansson
Skolvägen 44
135 55 TYRESÖ

Postgiro 84 81 37-6

Bankgiro 662-7178

Årsavgift 50 kr

Klubbvimpel kan köpas för 95 kronor. Sätt in pengarna på något av klubbens konton, så kommer vimpeln per post.

Du ...

Vi vill gärna veta när Du ändrar adress eller telefon. Likaså när Din båt byter ägare. Du berättar väl detta för oss ?

TIPS OCH IDEER

Det gläder oss mycket att i detta nummer av Vi seglar ... kunna presentera ett antal tips och ideér från Sten Brycker. Vi tackar Sten för bidragen.

75%-iga lattor

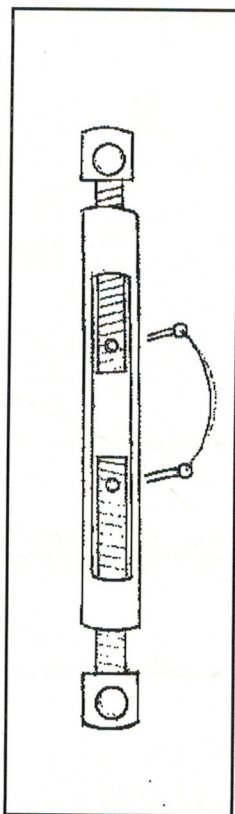
Det är inne att ha genomgående lattor i storseglet. Seglet står då bättre och fladdrar inte så mycket när man går mot vinden.

Men det finns nackdelar! De erforderliga nya stora travarna är dyra. Lattorna trycker dessutom mot travarna så att det är tungt att hissa och seglet ogärna vill löpa ner av egen kraft. Vissa travartyper har dessutom gått sönder av trycket.

Billigare och lättare att hissa och ta ner är 75%-iga lattor. Seglet står väl så bra. Endast när det är nästan vindstilla blir det ett litet veck mellan lattorna och masten.

Förenklad låsning av vantskruv

1. Knip av saxsprintarna så att längden motsvarar vantskruvens tjocklek.
2. Förbind saxsprintarna med en tunn nylonlina.

3. Efter trimning av vantskruv, sätt i saxpinnarna i hålen och tejpa kraftigt runt vantskruv över hålen.

Saxpinnarna behöver då ej fläckas isär. Saxpinnarnas huvud och tejpen svarar för erforderlig säkerhet.

Omtrimningen går enkelt: tag bort tejpen och drag ut saxpinnarna med nylonlinan. Saxsprintarna är normalt ej demolerade och kan användas gång efter gång särskilt som risken att tappa dem i sjön är betydligt mindre med den sammanhållande linan.

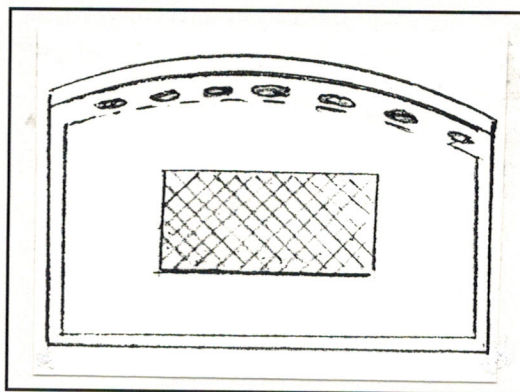
Lazyjacks och fastsydd segelpåse

med blixtlås på ovansidan kan också rekommenderas till den som vill reva eller beslå seglet bekvämt.

Ventilation/stängning av ruffnedgången

Kapellduk tillskäres och kantas efter ruffnedgången. Mitt på tas en lucka upp och myggnät påsys. Ventilationshålet täcks när så erfordras med en hoprullad duk på hållets överkant. Tillslutning sker med kardborrband. I kapellets nedre del isys blytyngder och kapellet fastsätts på luckan med vridbara öljetter.

Upp och ner kommer man lätt genom att slänga upp kapellet på skjutluckan. Vid kuling kan man även använda kapellet med nedre träluckan isatt.

Öppningsbara pentry-ventiler

Golar Aluminium kan leverera öppningsbara ventiler till våra båtar (de ordnar också nya säkerhetsglas, om de gamla "tagit slut").

Prisexempel: aktre ventil över pentryt ca. 2500 kr (inkl. moms och frakt) och toalettventil ca. 2350 kr. De kan också konvertera sina fasta ventiler till öppningsbara för ca. 2140 resp. ca. 2060 kr/st. Eftersom priset vid samtidig beställning av 5 st (av samma typ) sjunker med över 10%, är det vettigt att samordna beställningar. Leveranstiden är 5 veckor, så det är hög tid att beställa nu!

Tag omgående (senast den 10 mars) kontakt med Biörn eller Karl-Erik om Du är intresserad.

MEMA's första Norrlandssegling - utdrag ur loggboken

Sten Brycker tar oss med på resa norröver.

Vi har seglat i Finland, Norge, Danmark, Medelhavet och i Västindien men aldrig längs vår Norrlandskust. Nu skulle det äntligen bli av i juni. I juni därför att det då är som ljusast, inga mygg, tomma hamnar, men framför allt därför att Sven-Erik Andersson - vår ständige följeslagare - detta år kunde byta sitt kaptensjobb på SAS till co-pilot i MEMA just i juni.

Planläggning ett måste

Okända vatten kräver planläggning. Hamnböcker anskaffades och sjökort lånades av OE33-seglaren Anders Lind, som också hade erfarenheter att dela med sig. Alla hamnar med minst 2 meters vatten prickades in. Nödhamnar för överhandsväder studerades noga - inte minst runt Gävlebukten - ett skräckvatten för många.

Nu bär det av - till OE-träff

5/6 Hur skall vi hinna till OE-träffen vid Nämndöfjärden den 6 juni. Minst 70' från Nyköping och motorn startar ju inte. Elektronikheten i instrumenttavlan kortsluten. Obehagligt - men ny kommer från Stockholm under eftermiddagen. Märta släpar ombord proviant men framför allt varma kläder - vi skall ju till Norrland. Själv stuvar jag segelkojen full som om vi skulle på kappsegling. Man måste ju ha alternativ. På kappen surrades tre isärplockade cyklar under en presenning. Men skulle jag få igång motorn? Först kl. 18.00 kunde jag provstarta. Den spann som en katt, men oj vad vi var svettiga. Ett dopp i det redan 23-gradiga vattnet återställde kroppstemperaturen och det kändes skönt att kasta loss norrut.

Vinden hade mojnät så det blev motorgång under fortsatt stuvning. Ankarudden vid Herrhamraleden angjordes kl. 22.30 efter 25'.

6/6 Svenska Flaggans dag gav sol och förlig vind. Lättvindsgenuan rullades ut och vi gled behagligt norrut på Mysingen. Vid halvsextiden togs vi emot av en glad OE-eskader. Maibritt och Biörn bjöd på drinkar i deras vackra OE32 Otium. Grillning på klipporna. Trevlig stämning! Härlig kväll!

Till KSSS-träff

7/6 Morgonen började med studier av allas båtar. Roligt att träffa så många nöjda och stolta båtägare. Försenade var vi tvungna att motorera till Bullandö och 75-årsuppvaktning av sjöofficeren och seglaren Göran Nordling. (Hans son Lars arbetade på OE-varvet). Den hemsnickrade fågelholken av lackerad parkett överlämnades till jubilaren inte utan sinnesrörelse. Kl. 2 kastade vi loss igen.

Plattläns och gippar genom Husaröleden förde oss snabbt upp till Lagnös norra sida. KSSS pingsteskamer hade förtöjt där för avslutningsfest på krogen "Roslagens Pärla". 17.30 överraskade vi alla, utom eskaderchefen som visste att vi skulle komma. Vi trängde oss in bland båtarna och förtöjde vid OE36:an Carolina. Drink, middag, dans! Sommarens började bra. Två seglarfester i rad!

8/6 Dramatisk avfärd! Pålandsvinden rök i. Ankaret släppte. Vi drev ner mot Carolina. Alla bar av. Sprang till stäven med ankarlinan. Vände Mema och kom ut. Puh! Motor till Furusund för att invänta Sven-Erik.

I Öregrund på väg mot Norrland.

Mot Norrland

9/6 Sven-Erik mönstrade på vid 10-tiden. Först nu kände vi oss rustade för hav och kuling. Kapellskär rundades kl. 12 och genuan rullades ut. Slör i sju knop utanför Väddö. Öregrund angjordes innanför yttre ponton-

bryggan vid 7-tiden. Sittbrunnsmiddag i solsken mellan 8 och halv 10 på kvällen.

Sedan romantisk stadsvandring innan det mörknade. Det kändes redan nu att vi var på väg mot Norrland.

Gävlebukten utmanas

10/6 Nu skulle äventyret börja! Redan kl. 7 stack Märta iväg till bagaren för att bakvägen köpa nybakat bröd. Hon hittade dörren på doften, men där blev det stopp. Den morgontrötte bagaren mötte med ett nej. "Hur skulle det se ut om alla seglare knackade på bakdörren före öppningsdags?". Det hjälpte inte att förklara att "alla seglare" - det var vi, enda gästbåten i hamnen. Märta var inte på humör när hon kom ombord.

Provanteringen och tankningen tog lång tid. Klockan var redan halv tio, när vi äntligen kastade loss för de 60 distansminuterna över Gävlebukten. När vi väl lagt oss på kursen NNV, kunde vi konstatera att vinden var stick i stäv minst 8 m/s och inte 6 m ostlig som utlovats. Vi kände inte för 12 timmars hård kryss, utan vi satte järnspinnakern med förhoppning att Pohlman till sist skulle få rätt. Kl. 12 stämde det äntligen. "Stäng av järnet! Ut med genuan! Släck lite" - MEMA går som ett spjut upp mot Söderhamnstrakten. Härligt!

Gävle var endast planlagd som nödhamn. Alla inprickade nödhamnar runt Gävlebukten såg f.ö. knepiga ut att angöra i dålig sikt. Mörkblåa vatten med många skär och grund att slingra sig förbi. Det kändes tryggt att konstatera att vår nya GPS Raystar 390 fungerade perfekt, särskilt som havsnavigeringen fordrade kursändringar för att undvika farliga bankar. Utan GPS hade navigationen krävt tankemöda även i klart väder.

Stor Jungfrun - ett oförglömligt minne

Vid 6-tiden på eftermiddagen dök Stor Jungfrun upp som en underbar hägring. Vi förtöjde vid halv 8-tiden och kunde se att hamnen var om möjligt vackrare och mer skyddad än vi hade hört. Solen stod ännu högt, så vi tog oss ett dopp i det 17-gradiga, kristallklara vattnet.

Stor Jungfrun är en gammal fiskehamn med pitoreska stugor och sjöbodar, som nu stod obebodda i väntan på sommargäster. Kvällspromenaden gick till det gamla kapellet från tidigt 1800-tal. Konfirmander från fastlandet kom ut med en turboat för kvälls-

andakt. Det kändes som om man var 100 år tillbaka i tiden. Rogivande efter att ordentligt fått prova på sjöbenen tidigare på dagen.

Nödhamn i trevliga Söderhamn

11/6 Fortfarande sol men hård vind. Vi kan nog sträcka förbi Söderhamn. Bytte till toppflock och tog in rev. Väl ute på kursen mötte vi grov sjö och vinden var stick i stäv minst 10 m/s. Varför inte gå till Söderhamn för sight-seeing istället? Vi har ju semester! Kursomläggning till södra, skyddade infarten.

Zickzackbana i mörkblått sjökortsvatten. Se special! Den fanns inte på kortet. Det särskilda specialkortet hade vi missat. Dunder-tabbe i planläggningen. Dessutom var det minst en halv meters lågvatten. Motorgång i tre knop klarade oss. Längst inne i Söderhamn tänkte vi tanka vid sjömacken. Vi fastnade i lågvattnet 100 m innan. I stället lyckades vi angöra Blomstertorget lite längre ut trots kraftig bottenkänning. Märta fick en blomkruka att vårda ombord och MEMA fick diesel med hjälp av dunkar och våra cyklar. Sedan cykelrunda med kondisbesök och inköp av specialer. Även Gävle krävde special. Hemseglingen måste säkerställas.

MEMA läcker

Väl ombord upptäckte vi av en händelse mycket vatten under durkarna. Stor undersökning var nödvändig. Först efter motorgång med alla durkar uppe upptäckte vi felet. Genom smörjnippeln på roderaxelhylsan sprutade vattnet in. Kulan i nippeln var bortrostad. Ny nippel kunde inhandlas på en mysig gammal verkstad uppe i stan.

Segelvik - en härlig seglarhamn

Vi tackade trevliga Söderhamn och begav oss ut till segelsällskapets uthamn Segelvik. Som enda gästbåt välkomnades vi av sällskapets f.d. ordförande och flygingenjören vid F15, Yngve Unosson. Kvällen ägnades mest åt gamla flygarminnen.

Bröllopsdag

12/6 Klart väder och nästan vindstilla när vi tog oss ut genom sten-skärgården. Skönt med specialen innan vi hittat ut till öppet vatten. Motorgång 27' till idylliska fiskeläget Hölik utanför Hudiksvall. Köpte rökt sik som avnjöts med en flaska vitt vin i sittbrunnen. Det var ju Märta och min 44-åriga bröllopsdag. Vinden tröt fortfarande så vi motorerade till om möjligt ännu mer idylliska Mellanfjärden. I den förstklassiga krogen "Sjömär-

ket" avnjöts bröllopsmiddagen. Matjessilltårta o. gammaldags laxpudding. Krogen bjöd på jordgubbar med glass dekorerat med brinnande tomtebloss. Vilken dag!

Mot Härnösand och domkyrkokonsert

I den svaga vinden drog vi norr ut för omväxlande motor och lättvindsgenua förbi fiskelägena Lörudden och Brämö, som tyvärr voro för grunda för oss i lågvattnet. Även Sundsvall passerades för att senare glida in genom Härnösands södra inlopp. De nybyggda lyxvillorna efter stränderna fick oss att inse att Norrland måste vara väl så burget som övriga Sverige.

Inne i Härnösand blev det en timmes väntan på broöppningar. Vi njöt av drinken, det spegelblanka vattnet och de vackra parkerna efter stränderna samt åsynen av en förnämlig slalombacke ovanför staden. En Mistress (också OE-båt) gjorde sällskap genom broarna med kommentaren: "tyvärr hade jag inte råd att köpa en 36:a".

Kvällspromenaden genom den sköna staden gick förbi residenset, den nostalgiska krogen S:t Peterslogen samt till domkyrkan. I kyrkan avnjöt vi som enda åhörare en repetition på en orgelkonsert.

Genom Höga Kusten

I Härnösand hade vi gärna stannat längre, men vi siktade på att nå Ulvöarna utanför Örnsköldsvik, innan vi p.g.a. tidsbrist var tvungna att vända. Vi stävade alltså vidare norr ut - nu för första gången inomskärs. Den omtalade Höga Kusten gav mäktiga naturscenerier med sparsam bebyggelse. Fyren Högbonden passerade vi innanför. Den högt belägna fyrvaktarbostaden är numera vandrarhem och måste vara värt besök av den som vill njuta av havsutsikt. För lunch svängde vi in till Bönhamn - lika idylliskt och pitoreskt som alla andra fiskelägen.

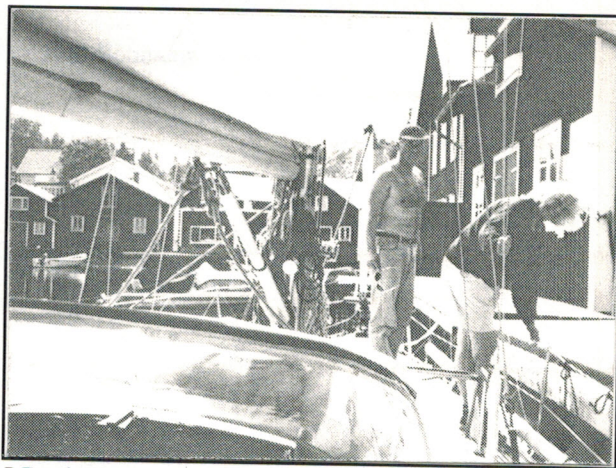
Mot slutmålet

Nu hade vi endast 15' kvar till Ulvöarna. För toppfocken sträckte vi fint mot målet, men redan efter 20 seglade minuter gick vi in i tät tjocka. Den rullade snabbt in från havet. Då kändes det tryggt att kunna slå på vår lilla Apelco-radar, som ledde oss ända fram till bryggan under Ulvöarnas hotell. Infarten i tjockan blev inte så vacker som vi tänkt oss - mottagandet desto bättre. Utanför hotellet spelade ett storband med den kände gitarristen Varenius. Långbord med grillrätter var dukade bredvid. Hela öns bofasta befolkning var inbjuden att fira hotellets renovering och den nya stora poolen. Som enda gästbåt bjöd källarmästare Norlinder in oss att delta. Vilken fest!

Sundsvall i sandstorm

15/6 Nu hade vi avverkat 220' på fem dagar. Vi beslöt oss att vända omedelbart för att inte slösa bort en reservdag. Någon kuling måste vi väl möta? Efter dopp i poolen slödade vi behagligt ner utanför Högbonden och Härnö. På utsidan av Härnö låg massor av folk och badade på en sandstrand som om de voro i Medelhavet. Vinden tilltog på e.m. och lutningen ökade till 25°. Jag tog det som en utmaning att då baka en sockerkaka till kaffet. Den blev bättre än väntat.

Vid sjutiden på kvällen angjorde vi Sundsvall längst inne i hamnen vid E4:an. Vi anade inte då att vi nästa morgon skulle vakna i sandstorm. Sanden rök över från E4:an i den allt starkare västliga vinden.

I Bönhamn

Hellre kuling till havs än sandstorm i land

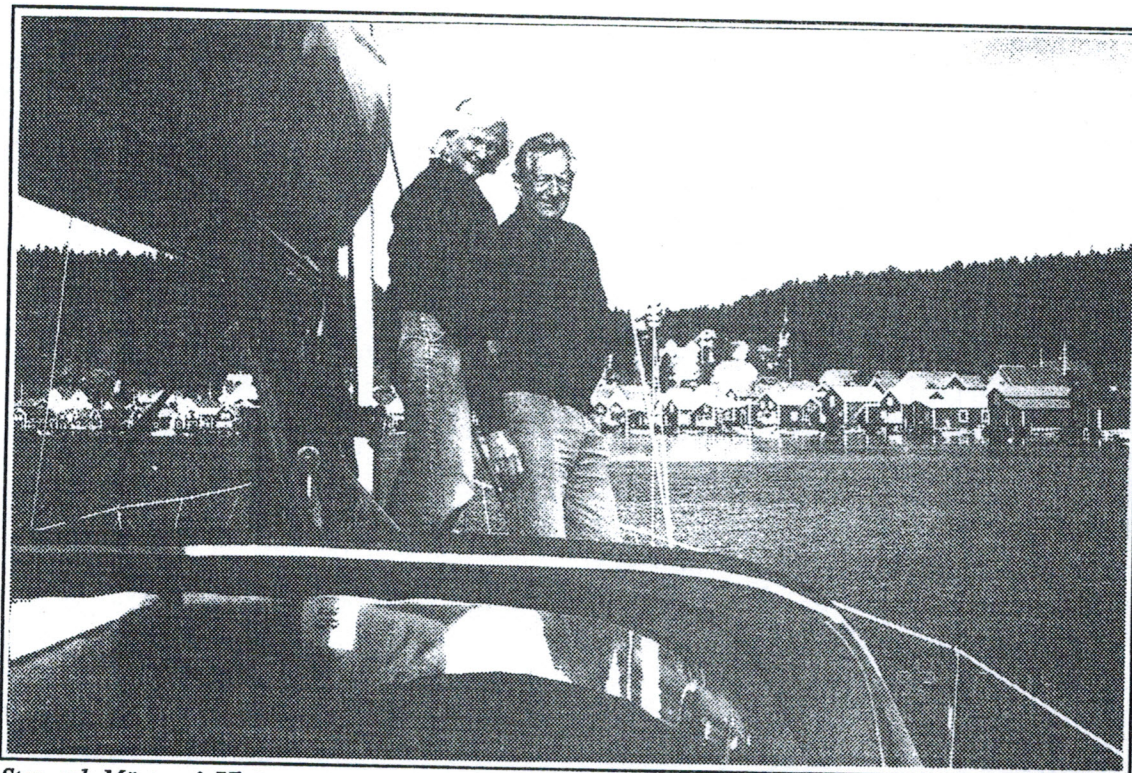
Först proviantering - sedan skeppsråd. Vinden hade vridit till NNV och ökat till minst kuling. Sandstormen kändes värst, så vi beslöt att gå. För endast revad fock dansade vi ut i 7 knop mot Brämön, där vi under stor krängning styrde upp mot Galtströmmen. Väl inne fann vi, att detta var den första ogästvänliga hamnen. Kajen - byggd för tidigare malmutskeppning - var för hög för våra fendrar. Vi gick ut och krängde igen ner till Mellanfjärden - vår favorithamn. Vinden hade ökat ytterligare, så det hade räckt att segla på bara riggen. Drinken kändes bra innan vi kojade.

17/6 Hölik angjordes på nytt. Vi visste att Fiskekrogen nu var öppnad för säsongen. Fiskebåten var uttagen, golvet ditlagt, stolar och bord på plats samt smörgåsbord med havets läckerheter uppdukade. Genuint, mysigt och

gott för en mycket rimlig slant. På eftermiddagen seglade vi in till Hudiksvall. Förtöjde i en stor marina inne vid stadens kajer. Kvällsrundan i stan uteblev p.g.a. VM-fotboll - Sverige - England på vår båt-tv.

Midsommar med seglare

Midsommar nalkades. På båttelefonen fick vi veta att vi var välkomna till Söderhamn och seglarfesten i Segelvik. Vi lämnade Hudiksvall efter trevligt bryggssnack med "glada Hudikar". Lätt slör förbi

Sten och Märta på Ulvön, som man angjorde i tjocka och lämnade i solsken

Kräkö och Agön. Vinden ökade till 9 m/s. Även farten ökade, så vi kunde förtöja i Segelvik redan vid fyratiden på eftermiddagen. Ingen människa syntes till. Bra! Vi kunde feja ostört.

Midsommaraftonen började med sol, lä och morgondopp. Sedan lövning, signalstället i topp samt ärvd sidenflagga på MEMA:s flaggstång. Söderhamnsborna strömmade till och smyckade klubblokalen ovanför bryggan. Vita byxor, klänning, drink, lax, tårta, kaffe, avec, bygdehistorier och dans. Vad kunde man mer begära!

Gävlebukten besegras ånyo

20/6 Tidig purring. Vi siktade på Öregrund. Förberedde mackor för kuling. Gummijollen surrades på fördäck. Efter koll av väderrapporten kl. 8 kastade vi loss. Tack Segelvik för trevlig midsommar! Motvind direkt.

Motor - motor - motor - stark tack och lov! Först vid 12-tiden vred vinden till SV 8 m/s. Vi satte fulla segel och sträckte från Björns fyr mot Öregrund. Vid sjutiden på kvällen gled vi in i hamnen efter 72 distansminuter. Vi kände oss som på hemmavatten.

Eftersnack med mersmak

Efter middagen sammanfattade vi vår Norrlandstur. Strapatserna var ringa, men så hade vi också ovanlig tur med vädret. Inga regnställ och inga

varma kläder kom till användning. Inga mygg, inga segelbåtar att kappsegla med, ingen trängsel och inget skräp i hamnarna som just nu i Öregrund, men härliga ljusa kvällar. Fiskelägena var som små smycken, som man inte kunde se sig mätt på. Människorna vi mötte var glada och vänliga. De hade tid med

oss.

Seglingen kändes minnesrikare än på länge. Nästa gång måste vi ta mera tid på oss - för en nästa gång blir det!

Sten på MEMA

Peyton

'That clot who wrote about winter sailing never mentioned this.'

